

41.

MÚSICA LLUNYANA, EN LA NIT

ALTIVA, suplicant, lírica, greu i tosea,
suau com un murmuri, rígida com un crit,
una música ve de molt lluny, en la nit,
fins a la meva vida que madura en la fosca.

Flueix amb la mesura vivent d'un esperit
que sap el seu camí —si bé no tan llunyana—.
La nit no li fa por. O música, germana
de tot allò que en mi valgui més que l'oblit!

Però tota la cendra que la música deixa
crema en la flama de la música mateixa;
de mi, és sols la meva ànima que pot endur-se el vent!

Guarda'm de la follia d'una veu massa forta
mentre vulguis donar-me, Senyor, per instrument
una vida que sempre té alguna cosa morta.